

Régi magyar áldás

Áldott legyen a szív, mely hordozott,
És áldott legyen a kéz, mely felnevelt,
Legyen áldott eddigi utad,
És áldott legyen egész életed.

Legyen áldott Benned a Fény,
Hogy másoknak is fénye lehess.
Legyen áldott a Nap sugara,
És melegítse fel szívedet.

Hogy lehess enyhet adó forrás
A szeretetedre szomjazóknak,
És legyen áldott támasz karod
A segítségre szorulóknak.

Legyen áldott gyógyír szavad
Minden hozzád fordulónak,
Legyen áldást hozó kezed
Azoknak, kik érte nyúlnak.

Áldott legyen a mosolyod,
Légy vigasz a szenvedőknek.
Légy te áldott találkozás
Minden téged keresőnek.

Legyen áldott immár
Minden hibád, bűnöd, vétked.
Hiszen, ki megbocsátja,
Végtelenül szeret téged!

Őrizzen hát ez az áldás,
Fájdalomban, szenvedésben,
Örömdben, bánatodban,
Bűnök közti kísértésben.

Őrizze meg tisztaságod,
Őrizze meg kedvességed.
Őrizzen meg önmagadnak,
És a Téged szeretőknek.